

ἐπισημαίνον, ὅτι ὁ ποτὲ Νικόλαος Συναδινὸς ἀπέθανον ἀπὸν διαβόητον, ἀλλ' εἶναι ἀληθὲς, κατὰ τὰ συναπτόμενα μαρτυρικά, ὅτι δὲν ἔχει ἄλλης συγγενεῖς εἰς βαθμὸν διαδοχῆς παρὰ τὰς ἀνεψιὺς τῆς Ἰωάννης καὶ Αἰκατερίνης Φουκόου, καὶ τὰ ἀνηλίκια τέκνα τῆς Μάρκας Κοζαδίνης, οἵτινες χαίρουσι τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας, παρὶστάνοντες τὰς μητέρας τῶν, ἀδελφῶν τῶν ἀποθανόντος, καὶ μετρώμενοι εἰς βαθμὸν δευτέρου ὡς πρὸς τὸν μακαριώτην ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐπισημαίνουσα συνήθεια, ἀλλ' ὅτι νόμος Φυσικὸς ἢ θετός, οἵτινες δέχονται καὶ καλεῖσιν εἰς τὴν διαδοχὴν μὲν τὰς ἀδελφὰς καὶ ἄλλας ἐκ πλαγίᾳ συγγενεῖς, καὶ ἔτι οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς εἰς κανὸν μέρος τῆς ἑλπίδος καλεῖνται ἐξ ἀρχιερέως ὅτι οἱ ἀντιδίκιοι τῶν μετῶνται εἰς βαθμὸν τέταρτον ζητοῦσι δὲ, ἀφ' οὗ τὸ Διακρίνον ἀπορρίψῃ τὴν ἀγωγὴν τῆς Κυρίας Παγκάλου, καὶ τοὺς καταδικάσῃ συγχρόνως εἰς ἕξοδα κτλ. διαμαρτυρούμενος κατ' αὐτὸ.

Ἀναγνὼν τὰ συναπτόμενα

1. Τὸ ὑπ' Αρ. 63 ἐγγράφον τῆς Εἰρηνοδίκας Κείας τῶν 11 Μαρτίου 1830, διὰ τῶν ὁποίων δηλοποιεῖ, ὅτι, κατὰ τὴν δι' ἀναφορὰς αἰτησὶν τῶν Κ. Κ. Ἰωάννου Συναδινῆ, ἀδελφῆς αὐτῆς Αἰκατερίνης καὶ Μάρκας Κοζαδίνης ἐκ μέρους τῶν ἀνηλίκιων τέκνων τῆς Νικόλαου καὶ Ἑλένης, προσεκάλεσε τὰς εἰδημονεσέρας τῆς νήσου Κείας ἱερεῖς τε καὶ λαϊκούς, οἵτινες ἐμαρτύρησαν ἐν ἐκείνῳ, ὅτι οἱ γονεῖς τῶν ἐν Τόρῳ ἀποθανόντος γνησίου συμπόλιτος τῶν Νικόλαου Συναδινῆ ἀπέθανον πρὸ πολλοῦ ὅτι εἶχε μόνον δύο ἀδελφὰς Σοφίαν καὶ Μαργαρίταν ὀνομαζομένας, αἵτινες ὑπανδρευθεῖσαι ἀπέθανον ὅτι ἐξ αὐτῶν ζῶσι τέσσαρες γνήσια τέκνα, ἐκ μὲν τῆς Σοφίας Ἰωάννης καὶ Αἰκατερίνα, ἀμφότερα νομίμως ἡλικίας, ἐκ δὲ τῆς Μαργαρίτας ὁ Νικόλαος καὶ Ἑλένη κατωτέρω τῆς νομίμης ἡλικίας ὅτι τῶν τελευταίων τέκνων ὁ πατὴρ ζῇ, Μάρκος Κοζαδινὸς ὀνομαζόμενος, ἀνθρώπος μὲν τιμιότητι καὶ ὑπόληψιν, ὅστις, ἐλθὼν εἰς δεύτερον γάμον δὲν ἐτεκγόνησεν ἐκ τῆς δευτερογαμίας ὅτι βεβηθεὶς Νικόλαος Συναδινὸς παρὰ τὰς τῶν τέσσαρας ἀνεψιὺς ἄλλας ἐκείνας, ἢ τῶν αὐτῶν βαθμῶν συγγενεῖς δὲν ἔχει εἰρηπρῶτος ἐξαδελφὸς καὶ κατωτέρω κτλ.

2. Τὸ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1830 μαρτυρικὸν τῶν προκρίτων Κείων ἱερέων τε καὶ λαϊκῶν, σφάδον μὲν τὸ ἀνωτέρω ἐγγράφον τῆς Εἰρηνοδίκας.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 23 Μαΐου 1830 ἀπάντησιν τῆς Κ. Ἰωάννης Ρίχης ἐπὶ τῆς τῆς Κ. Μιχαὴλ Παγκάλου, ὅστις ἐκδέχεται, ὅτι εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν οὐδὲν περικεῖται λόγος περὶ πατρειῆς κληρονομίας

ἀνημέσεως πρὸς τὴν, τῶν ὁποίων ἡ συγγένεια πρὸς τὰς γονεῖς καλεῖται κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἐξ αἵματος, ἢ δὲ μεταξὺ ἀδελφῶν καλεῖται ἐκ πλαγίᾳ ἐξ αἵματος, ἀλλὰ περὶ κληρονομίας θεῖα πρὸς ἀνεψιὺς ἀπὸ ἀδελφῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου ἐξ αἵματος, ὅθεν δὲν ἔπρεπε νὰ πειραχθῶσι, διότι οἱ πρῶτοι ἐξαδελφοί, ἔντες τέταρτου βαθμοῦ ὡσαύτως ἐκ πλαγίᾳ ἐξ αἵματος, ἀπαιτῶν κληρονομίαν ἀπὸ τῶν ἐξαδελφόντων ὅτι οἱ ἀνεψιοὶ ἀπὸ ἀδελφῆς δὲν χαίρουσι τ' αὐτὰ προνόμια, τὰ ὁποῖα παραχωρεῖ ὁ νόμος εἰς τὰς ἀπὸ ἀδελφῶν ἀνεψιὺς, ἰνομάζων τὰς μὲν πρώτας κυνιάτας, τὰς δὲ δευτέρας ἀγνάτας, ἐπειδὴ, μεσολαβήσας τῆς θηλυκῆς προσώπου, κίπτεται καὶ ἀδυνατεῖ ἡ συγγένεια ὅτι εἶναι πιθανόν, ὅτι ἀδελφοὶ τῆς Νικόλαου Συναδινῆ, παραλαβόντες τὴν προίκα τῶν, ἔκαμον τὴν συνήθη παραίτησιν παντὸς αἵματος δικαίωματος, ὡς δὲ καλεῖνται διότι εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κληρονομίαν ὅτι τὸ δικαίωμα τῶν ἐξαδελφῶν ἐπισημαίνεται εἰς νόμους, καὶ ὅτι ὁ Κ. Παγκάλος θέλει ὠφεληθῇ κατὰ τὸ ἀπὸ τὰ βασιλικά τοῦ Ἀρμενοπέλου καὶ ἀπὸ διάφορα ἄλλα τῆς Γαλλικοῦ πολιτικῆς Κώδικος. Ζητοῦ δὲ ν' ἀποφασίσῃ τὸ Διακρίνον κατὰ τὰ δύο κεφάλαια τῆς ἀγωγῆς, ἀντιδιαμαρτυρούμενος κατὰ τῶν ἀντιδίκων.

Ἀναγνὼν τὰ συναπτόμενα

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1830 ἀνταπολογίαν τῆς Κ. Μάρκας Κοζαδίνης, ἐπιτροπεύοντος τὸν Κ. Ἰωάννην Συναδινόν, ἐν ᾗ ἐκδέχεται, ὅτι, κατὰ τὰ βασιλικά καὶ τὸν πολιτικὸν κώδικα τῆς Ναπολέοντος, οἱ ἀνεψιοί, δηλ. τὰ τέκνα τῶν ἀποθανόντων ἀδελφῶν εἶναι πρὸς τὰς ἐπιζῶντας θεῖας εἰς δεύτερον βαθμὸν ὅτι ἡ κατάστασις τῆς ἀποθανόντος αὐτῆς καὶ ἀδιαθέτου μερίζεται ἀπὸ τὰς πλησιέστερας συγγενεῖς, οἵτινες εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν εἶναι οἱ ἀνεψιὺς ἀνεψιὺς, ὅντες δευτέρου βαθμοῦ καὶ ἐκὼς οἱ ἐξαδελφοὶ τῆς ἀποθανόντος ὅτι εἰς τὰς νόμους τῶν Ἀγγοκρατίων δὲν ὑπάρχει καμμία διάκρισις μεταξὺ κυνιάτων καὶ ἀγνάτων, ἤτις διδάσκει τὴν ἰδίαν τοῦ παλαιῦ χωρικῆς δικαίως τῆς Ῥώμης καθυγέρει μετὰ τὸν ἐξευγενισμόν αὐτῆς ἀπὸ τῆς 118 νεαράν τῆς Ἰουλιανῆς.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 21 Ἰουλίου 1830 ἀναπεφαιδωσιν τῆς Κ. Ἰωάννης Ρίχης, ἐπὶ τῆς τῆς Κ. Μ. Παγκάλου, καθὼς καὶ τὴν τῆς αὐτῆς χρονολογίας ἀναπεφαιδωσιν τῆς Κ. Ἀθανασίου Πετρούλη, ἐπὶ τῆς τῶν Κ. Μάρκας Κοζαδίνης καὶ Ἰωάννης Συναδινῆ.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 24 Ἰουλίου 1830 ἀπάντησιν τῆς Κ. Ζαχαρίας Σολομῶν, ὅστις ἐκδέχεται τὸ ἀνωτέρω

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 28 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1830

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 379. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΚΕΑΣ.

Συνεδριάσαν την 14 Μαρτίου 1831, ημέραν Σάββατον, πρεσβεύοντας τῷ Πρεσβ. Κ. Παναγιώτῃ Παπαδάκῃ, καὶ συνεδριαζόντων ὡς συμβέλων, τῶν Κυρίων Δημητρίῳ Μ. Α. Καίρῃ, καὶ Ἀλεξάνδρῳ Καίρῃ, ὀνομασθέντων, τῷ μὲν πρώτῳ ἀπὸ τῶν Κ. Μάρκῳ Κοζαδίνῳ, ἐνεργῶντα διὰ τὰ ἀνήλικα τέκνα τε, καὶ, κατ' ἐπιτροπείαν, διὰ τὸν Κ. Ἰωάννην Συναδινόν, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀπὸ τοῦ Δικαστηρίου διὰ τῆς ὑπ' Αριθ. 354 πράξεως τῶν δέκα Μαρτίου 1831, ἀντὶ τῶν Κ. Μιχαὴλ Παγκάλῃ, ἐπιτρόπῃ διαφόρων Κείων καὶ Ζαχαρίᾳ Συναδινῷ, τῷ μὲν πρώτῳ μὴ ἐμφανισθέντος νὰ τὸν ἐνομάσῃ, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀπόντος ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἵνα δικάσῃ τὴν μεταξὺ τῶν περὶ κληρονομίας διαφορῶν.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 28 Μαρτίου 1830 ἀναφορὰν τῷ Κ. Μάρκῳ Κοζαδίνῳ, καὶ Κ. Ἰωάννῃ Συναδινῷ, οἵτινες ἐνεργῶντες, ὁ μὲν πρώτος διὰ τὰ ἀνήλικα τέκνα τε Νικόλαον καὶ Ἑλένην, ὁ δὲ δεύτερος δι' ἐκυτὸν καὶ ἐπιτροπικῶς διὰ τὴν ἀδελφὴν Αἰκατερίναν, ἐκθέτησαν, ὅτι κατὰ τὴν 16 Ἰανουαρίου 1830 ἐτελεύτησεν ἐν Ὑδρᾷ ὁ ποτὲ Νικόλαος Συναδινὸς Κεῖος, ὅς τις δὲν ἄφηκε κατίοντας κληρονόμους, ἀλλ' ἔτε ἀνιόντες συγγενεὶς ἐπέζησαν αὐτῷ ἕως εἰς βαθμὸν διαδοχῆς ὅτι πλησιέστεροι συγγενεῖς αὐτῷ εἶναι ὁ Νικόλαος καὶ Ἑλένη Κοζαδίνῃ, τέκνα τῆς ἀποθανέσης ἀδελφῆς Μαργαρίτας, καὶ ὁ Ἰωάννης καὶ Αἰκατερίνα τέκνα τῆς ἑτέρας ἀδελφῆς τῆς Σοφίας, ἀποθανέσης ἐπίσης ὅτι, οὗτοι εἰ ἐξ ἀγχιτείας συγγενεῖς ἀνεψιοὶ τῷ ἀποθανόντος ὄντες οἱ ἐγγύτεροι εἰς τὴν σειράν τῶν κληρονόμων, ἐπειδὴ ὁ ἀποθανὼν δὲν ἔκαμε διαθήκην, κατὰ τὸ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1830 ἐσώκλειτον ἐγγράφον, ζητῶν ἀναγνωρισθᾶσιν ἀπ' τοῦ Δικαστηρίου ὡς τοιοῦτοι διὰ τὴν παρεχλῶσιν τὴν ἐν Ὑδρᾷ καὶ ἀλλὰ καὶ ὑπάρχουσαν κληρονομίαν τε, ὡς προηγουμένως γενῶν αὐταρχικῇ εἰδοποιήσεως διὰ προγράμματος.

Ἀναγνὼν τὰ συναπτόμενα.

Ἀναγνὼν τὸ ἀπὸ 29 Μαΐου 1830 πρόγραμμα.

τῷ πύσαντος Πρωτοκλήτῃ τῶν Βορείων Κυκλάδων, ἐκτελεσμένον.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 28 Μαρτίου 1830 ἀγωγὴν τῷ Κυρίῳ Μιχαὴλ Παγκάλῃ Κεῖς, ὅς τις, προσωποποιῶν τῆς Κ. Ἀντωνίου Ποπολαίνῃ, Σοφίαν Μ. Παγκάλῃ, Αἰκατερίναν Ἰωάννη Ποπολαίνῃ, Ποθητὸν Φιλισκόν, Αἰκατερίναν Ποθητῆ Φιλιακῇ, Ταρσίῳ Δημητρίῳ Κεβάρῃ καὶ Μαρδίτσαν Γεωργίῳ Γαλατῷ, ἐκθέτει, ὅτι ὁ ποτὲ Νικόλαος Συναδινὸς Κεῖος ἐπληρώσε τὸ κοινὸν χρέος ἐν Ὑδρᾷ ἀνευ διαθήκης, ἐγκαταλείψας διαφόρους συγγενεῖς ἐξ ἀγχιτείας, τοὺς μὲν πρωτεξαδέλφους, τῆς δὲ ἀνεψίης, οἵτινες τόσον διὰ τὴν ἐπιτόπιον πεπαλαωμένην συνήθειαν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ νόμον τῷ Ἀρμενοπέλῃ, καλεῖνται ἐξ ἴσῃ εἰς τὴν τῷ ἀδιαθέτῃ συγγενεῖ κληρονομίαν ὅτι ὁ Κ. Ἰωάννης καὶ Αἰκατερίνα Φοσκόλῃ καὶ Μάρκος Κοζαδίνος, πατὴρ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν δύο τέκνων του, ἅπαντες ἀνεψιοὶ ἐξ ἀγχιτείας τῷ ἀποθανόντος, ἐφαντάδιζαν ὅτι εἰς αὐτὰς μόνους ἀνήκει ἡ κληρονομία, ἐξαργῶντες ἀπ' αὐτὴν τὰς ἐντολὰς του, πρωτεξαδέλφους τῷ αὐτῷ ἀποθανόντος, καὶ ἐνεκα τούτου ζητῶσι τὴν παρὰ τῷ Δικαστηρίου ἐπικύρωσιν τῶν ἐγγράφων, ἀποδεικνύοντων τὴν μὲ τὸν μακαρίτην συγγενειάντων, καὶ δυνάμει αὐτῶν νὰ οἰκιοποιηθῶσι τὴν περισίαν αὐτῶν ὅτι, ἐπειδὴ κατὰ τὰς Φυσικὰς καὶ πολιτικὰς νόμους, μὴ ἐξαργῶντων τῶν ἐθίμων τῆς νήσου Κεας, οἱ πρώτοι ἐξαδέλφοι ἐμβήνῃσι δικαιοματικῶς εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ἀνεψίων ἐξ ἀγχιτείας, ζητεῖ, ὡς τὸ Δικαστήριον ἀναβάλλῃ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν παρασιωθέντων ἐγγράφων τῶν ἀντιδίκων τε, ἢ ἀποφασίσῃ, ἢ νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὰς ἐντολὰς τῶν πρωτεξαδέλφους τῷ ἀποθανόντος Νικόλαῳ Συναδινῷ δικαίωμα διαδοχῆς εἰς τὴν κληρονομίαν τε Β', κατὰ συνέπειαν τῷ περὶ τῶν κεφαλαίων, νὰ διοριθῇ νὰ γερῇ μεταξὺ πρωτεξαδέλφου καὶ ἀνεψίων ἐξ ἀγχιτείας ἡ διανομὴ τῆς περισίας, συνθετέσης τὴν κληρονομίαν τῷ ἀποθανόντος ἀδιαθέτῃ κοινῇ συγγενεῖς, ἐξ ἴσῃ, ἢ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ὅπως κατ' ἐπιείκειαν ἤθελεν ἐγκρίνει τὸ Δικαστήριον.

Ἀναγνὼν τὴν ἀπὸ 5 Μαΐου 1830 ἀπολογία τῶν Κυρίων Μάρκου Κοζαδίνῳ, ἐνεργῶντος διὰ τὰ ἀνήλικα τέκνα τε Νικόλαον καὶ Ἑλένην, καὶ Ἰωάννην Συναδινῷ ἐνεργῶντος δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὴν ἀδελφὴν Αἰκατερίναν, οἵτινες ἀπολογούμενοι ἐκθέτουν, ὅτι



άζονται με δόξαν αθάνατον. Ἐκδιδάξει ὁ ἐχθρὸς ἐπὶ τῶν κερῶν τοῦ δάσους 100 κανόνια, εἰς τὰ ὅποια παρευθύνεται τὸ ἡμέτερον πυροβολικόν. Τὸ πῦρ τῶν κανόνιων μας ἀρκεῖ διὰ νὰ βιάσῃ τὰς ἐχθρिकास φάλαγγας νὰ πισθοδρομήσωσι, καὶ ὅταν μόνον εἰσῇλθον εἰς τὸ δάσος, χίσαν νὰ πυροβολώσι. Τὸ δὲ σύνταγμα τῶν πεζῶν εὐνοῶν κυριεύει μίαν Ῥωσικὴν σημαίαν. — Αὕτη εἶναι τρίτη σημαία, τὴν ὅποιαν χάνει ὁ ἐχθρὸς, διότι ἡ μῦρα τοῦ γενναίου στρατηγοῦ Σκεζυνέκκου εἶχε κυριεύσει ἐν ἑξέσιν μίαν σημαίαν τῶν Κοσάκων.

Τὸ πεδίου τῆς μάχης ἐκαλύπτετο ἀπὸ Ῥώσους, καὶ τὰ τὸ λέγειν τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν λειποτακτῶν ὅσον μάχας ἦτον ὁ ἀριθμὸς τῶν πληγωμένων, ὥστε εἰς ἓν ὀλίγον σῶμα, ἐκ δύο ταγμάτων συνεστάθη μόνον ἐν μετὰ τὴν μάχην. Ὁ τῶν Ῥώσων ἀρχιστράτηγος, βλέπων τὴν ὀλίγην ἐκβασιν τῶν ἀγώνων του, ἔπαυσε πᾶσαν προσβολὴν κατὰ τὴν πέμπτην ὥραν τὸ ἑσπέρας, διώρισε τὰς φάλαγγας τοῦ νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ δάσος καὶ διενυκτέρευεν ἐκεῖ. Οἱ ἡμέτεροι ἔμειναν εἰς τὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας εἶχον βασταχθῇ μετὰ τὴν δόξαν μὴ ὅλην τὴν ὑπερυχὴν τῶν ἐχθρικών δυνάμεων. Μόνον δὲ πρὸς τὴν ἀριστερὰν ἡμῶν πτέρυγα παρετάθη μέχρι τῆς νυκτὸς ἀρκετὰ ζωηρὸς ἀκροβολισμός.

Τὴν ἐπιούσαν, 8 τοῦ μηνὸς, τὰ στρατεύματά μας κατεῖχον τὰς αὐτὰς θέσεις, τὰς ὁποίας καὶ τὴν προτε-
ραιαν. Κατὰ τὴν ὀγδόην καὶ ἡμίσειαν ὥραν τὸ πρῶν πολ-
λόταται Ῥωσικαὶ φάλαγγες ἐξῆλθον τοῦ δάσους, καὶ ἤρ-
χισε τὸ πυροβολικὸν τῶν νὰ ρίπτῃ ἀφ' ὅλης τῆς γραμμῆς. Τὸ σῶμα τοῦ Ῥώσων προσέβαλε μικρὸν τι δάσος, τὸ ὅποιον ἦτο τὸ κλειδίον τῆς θέσεώς μας· ὑπερασπίσθη ὅμως αὐτὸ ἀνδρείοτατα τὸ Δ σύνταγμα τῆς γραμμῆς· πολλάκις κατάρθρωσεν ὁ ἐχθρὸς νὰ εἰσδύσῃ εἰς αὐτὸ, ἀλλ' ὅλοι οἱ ἐφορμήσαντες ἐθανατώθησαν. Τὴν δὲ πρώτην ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν, διὰ νὰ δώσῃ ὀλίγην ἀνάπαυσιν εἰς τὸ γεν-
ναῖον Δ σύνταγμα ὁ ἀρχιστράτηγος, διέταξε ν' ἀντικατα-
σταθῇ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἡ μῦρα τοῦ στρατηγοῦ Γιεργούτ τοῦ σώματος τοῦ Κρουκοδιέκκου.

Ὁ ἐχθρὸς παρετήρησεν εὐθὺς τὴν ἀναχώρησιν τῶν γεν-
ναίων μας. Κατὰ συνεχεῖαν δὲ ἐφώρμει σωρηδὸν κατὰ τῶν δασῶν, καὶ κατὰ συνεχεῖαν ἀπεκρούετο μετὰ τὴν ζήμειαν, ὥστε γνωρίσας τὸ ἀνωφελὲς τῶν προσπαθειῶν του, ἐπέστρε-
ψεν εἰς τὰς θέσεις του. Ἐξ συντάγματα τοῦ σώματος τοῦ Ῥώσων, ἀλληλδιαδόχως ἐλθόντα εἰς τὴν προσβολὴν, ὀλοκλή-
ρως σχεδὸν ἠφάνισθησαν. Ἡ ἐφελθεία τοῦ ἡμέτερου ἱππικοῦ δὲν ἔλαβεν ἀκόμη μέχρι τοῦδε τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρα-
ταχθῇ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὅστις δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὰ δάτη του.

Ἡ ζήμειά τοῦ ἐχθροῦ εἶναι ἀσυγκρίτως μεγαλητέρα ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας, χάρις εἰς τὴν διεξοχὴν καὶ τὸ ἀτρίμητον τοῦ πυροβολικοῦ μας, τὸ ὅποιον ρίπτει εὐτυχῶς ἐκ τῶν Ῥώσων, καὶ τὸ ἄπειον, διενθυνόμενον ἐναντίον αἱ σωρὺς ἐξερχομένους ἀπὸ τὰ δάση, ἡδύνατο διὰ τῶν πυ-
ροβολήσεων του νὰ τοὺς ἐλάττη θραστικώτερον ἔτι δὲ αἱ ἐπικαίριοι θέσεις αἱ ὑπὸ τοῦ στρατεύματός μας καταλη-
φθεῖται τὸ ἐπρόφυλακτον εἰς πολλὰ μέρη. Εἰς τὰς δύο ταύ-
τας μάχας ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκης εὕρισκε τὸ πέντε ἐν τῇ μέσῃ τοῦ ἀκμαιέτερου πυρός. (Journal des Débats)

Ἐκ Βιέννης, 19 Φεβρουαρίου.

Δι' ἐκτάκτου μέσου λαμβάνομεν ταύτην τὴν ὥραν τὰ,

ἐξῆς εἰδήσεις ἐκ Βαρσοβίας ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου, τῶν ὁποί-
ων δημοσιεύομεν τὰ οὐσιωδέστερα, μὴν ἔχοντες ἔτι περιστάτι-
κας λεπτομερείας.

Τὴν 12 τὸ Ῥωσικὸν στράτευμα προσέβαλεν ὅλας τὰς θέσεις, καὶ ἡ μάχη διήρκεσεν ὅλην τὴν ἡμέραν.

Τὴν 13 εἰς τὰς 4 τὸ πρῶν ἤρχισεν ἐκ νέου ὁ πυροβολι-
σμός ἀφ' ὅλης τῆς γραμμῆς, καὶ ἔδειχεν ὅτι ἦτον ἡ κρί-
σιμος ἡμέρα. Ἡ πόλις Βαρσοβία ἐσειέτο ἀπὸ τὸν πλησίον κανονισμὸν. Πρὸς τὴν 3 ὥραν μετὰ τὴν μεσημβρίαν ὁ στρατηγὸς Χλοπίκκης ἐφέβη πληγωμένος εἰς τὴν πόλιν· φαίνεται δὲ ὅτι τὸ δυστύχημα τοῦτο ἐπέφερε μεγάλην σύγ-
χυσιν εἰς τὰ Πολωνικὰ στρατεύματα, κατὰ τὴν ὅποιαν οἱ Ῥῶσοι ἐπροχώρησαν ἕως ἔμπροσθεν τῶν ὀχυρωμάτων τῆς Πράγας. Χιλιάδες πληγωμένοι ἐφέρθησαν εἰς τὴν πόλιν· λέγεται δὲ πρὸς τοῦτοισι ὅτι ἐφονεύθησαν 300 ἀξιωματικοί.

Τὴν 14 ἔπαυσεν ὁ πυροβολισμός· ἡ ἐπὶ τὴν ἑτέραν ὁχθὴν τῆς Βίσουλας μετάβασις τοῦ πυροβολικοῦ καὶ τοῦ ἱππικοῦ ἐγένετο ἀδιάκοπος.

Δὲν εἶναι γνωστὸν, λέγουσι αἱ εἰρημέναι εἰδήσεις, ἐὰν οἱ Πολωνοὶ ἔχουν νὰ ὑπερασπισθῶσιν εἰς τὴν μητρόπολιν, ἢ νὰ ἔλθωσιν εἰς συμβιβασμούς. Ὁ πρίγκιψ Μιχαὴλ Ῥατζί-
βιλ παρητήθη τῆς ὑπεργάτης ἀρχηγίας τοῦ στρατεύματος, ἥτις ἐδόθη εἰς τὸν στρατηγὸν Σκεζυνέκκην.

(Αὐστρ. Παρατηρ.)

Ἐκ Βερολίνου, 11 Φεβρουαρίου.

Λέγεται ἐνταῦθα ὅτι μετ' αὐτοῦ πολὺ ἔχει νὰ ἐκδοθῇ αὐ-
τοκρατορικὸν ψήφισμα, ὁρίζον τὴν τελείαν ἑνωσιν τοῦ τῆς Πολωνίας Βασιλείου μετὰ τὸ Ῥωσικὸν Κράτος, καὶ θέλει σχηματίζει τότε μίαν ἐπαρχίαν αὐτοῦ. Ἡ προ-
κήρυξις τῆς 25 Ἰανουαρίου θεωρεῖται ὡς πρεισβασιμὴ εἰς ἐκεῖνο τὸ ψήφισμα.

Πολλὰ ὁμιλοῦνται κατὰ τὸ παρὲν εἰς τὰς πρωτίστας συναναστροφὰς περί τινος συνθήκης συμμαχίας ἐγγὺς αὐτῆς τοῦ νὰ γένῃ, τῆς ὁποίας κυριώτερος σκοπὸς θέλει εἶναι τὸ νὰ διατηρήσῃ εἰς ὅλην τοῦ τὴν δύναμιν τὸ σύστη-
μα τὸ ἐπὶ τῆς πράξεως τοῦ ἐν Βιέννῃ Συλλόγου στηριζό-
μενον, καὶ τὰς ἀκολουθούσας συνθήκας. Ἡ πρότασις τάχα πρέπει νὰ ἔγεινε παρὰ τῆς Αὐλῆς τῆς Ῥωσσίας, καὶ νὰ ὑπέγραψαν ἤδη αὐτὴν αἱ τῆς Βιέννης καὶ τοῦ Βερολίνου Αὐλαί. Πιθανὸν δὲ ὅτι θέλουν προσκληθῇ καὶ ὅλαι αἱ ἄλ-
λαι Κυβερνήσεις τῆς στερεᾶς νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς αὐ-
τὴν τὴν συνθήκην, ὡς καὶ πρὸς εἰς τὴν Ἱερὰν Συμμαχίαν.

(Journal des Débats.)

Ἐκ Λονδίνου, 15 Φεβρουαρίου.

Τὸ συνέδριον τῶν Κοινῶν ἐνησχολήθη χθὲς εἰς τὸν προ-
βλεπομένον τοῦ ναυτικοῦ. Ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησεν αὐ-
ξῆσιν, ἥτις εἶναι πιθανὸν ὅτι θέλει τὴν ἐπιγραπῇ. Θέλει δὲ εἶναι αὕτη ἐκ 10.000 ναυτῶν, καὶ ἡ τῆς δαπάνης αὐ-
ξῆσις 280,431 Λιβρ. Στερλ.

Αἱ ἐκ τῆς Ἰρλανδίας εἰδήσεις εἶναι ὅπως τοῦν θαρρόντικώτεροι ἐπικρατεῖ ὅμως ἀκόμη μεγάλη ταραχὴ, καὶ πανταχοῦθεν κινεῖται τὰ στρατεύματα.

— Κατονομάζουσιν αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες ὅλους τοὺς λαμβάνοντας ἀντιμισθίας ἐκ τῶν τοῦ πολιτικοῦ καταλόγου ἀναδεικνύουσιν τὰς δὲ ἐκείνου τοῦ καταλόγου γενομένας πα-

Συναδινῶν, τῷ μὲν πρώτῳ μὴ ἐμφανισθέντος καὶ τὸν ἐπονομασθῆναι, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀπόντος. Ἀκῶσαν τὴν ἀπαίτησιν ἡμέραν τὸν Κ. Μάρκον Κοζαδινόν.

Παρατηρεῖ.

Α' Οἱ πλησιέστεροι κατὰ σειράν συγγενεῖς τοῦ Νικολάου Συναδινῶν, εἶναι ὁ Νικόλαος καὶ Ἑλένη Κοζαδινῶν, ὁ Ἰωάννης Συναδινὸς καὶ ἀδελφὴ τῆς Αἰκατερίνας, ὡς γεννηθέντες ἀπὸ τὰς δύο τῶν γυναικῶν ἀδελφὰς Μαργαρίτας καὶ Σοφίας, καὶ ὡς τοιοῦτοι ὑπάρχουσι νόμιμοι κληρονόμοι τῆς.

Β' Ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐξαίρει, ἀλλ' ἔτε κάμνει διάκρισιν σπυα μεταξὺ ἀρρένων καὶ θήλειος ἐπομένως δὲ κληρονομῶσιν ἀρρεν καὶ θήλυ ἐπίσης.

Γ' Ὁ Κίριος Ζαχαρίας Συναδινὸς θῆς τῆς καὶ προτεζαδέλφοι τῆς Κ. Κ. Ἀντώνιος Ποπολάνης, Σοφία Μ. Παγκάλου, Αἰκατερίνα Ἰωάννης Ποπολάνη, Ποθητὸς Φιλιακὸς, Αἰκατερίνα Ποθητῆς Φιλιακοῦ, Ταρσία Δημητρίου Κεβερῶν καὶ Μαριδίτσα Γεωργίου Γαλάτῃ, τῆς ὁποῖας ἐπιτροπεύει ὁ Κ. Μιχαὴλ Πάγκαλος, ὡς ἐκ πλαγίως ἀπὸ ἀνιόντας καὶ μακρῶς βαθμῆς, δὲν ἐμφαίνουσιν εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κληρονομίαν.

Δ' Ὅτι ὄντων πλησιέστερων συγγενῶν τῶν ἀποθανόντος, ἀποκλείονται τῆς κληρονομίας οἱ μακρότεροι.

Ε' Ἐπειδὴ ἡ περὶ μετοχῆς κληρονομίας αἰτήσις τῶν ἐντολέων τῶν Κ. Μιχαὴλ Παγκάλου καὶ Ζαχαρίας Συναδινῶν ἐπέφερε ζημίαν καὶ ἐξόδα διὰ ταῦτα καὶ

Ἀποφασίζει.

Α' Ἀπασα ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ ἀποθανόντος Νικολάου Συναδινῶν Κεῖς καὶ μεριδῇ εἰς τέσσαρα ἴσα μέρη, καὶ καὶ λάβῃ ἀνὰ ἓν ἕκαστος τῶν ἀνεψιῶν τῆς Νικολάου καὶ Ἑλένης Κοζαδινῶν, Ἰωάννης Συναδινὸς καὶ ἀδελφὴ τῆς Αἰκατερίνας, οἱ μὲν πρώτοι υἱοὶ τῆς ἀποθανούσης ἀδελφῆς τῆς Μαργαρίτας, οἱ δὲ δεύτεροι υἱοὶ ἐτέρας τῆς ἀδελφῆς Σοφίας, ἀποθανούσης ὡσαύτως.

Β' Ὁ Κ. Ἰωάννης Συναδινὸς καὶ ἀδελφὴ τῆς Αἰκατερίνας, καθὼς καὶ ὁ Κ. Μάρκος Κοζαδινὸς, πατὴρ καὶ ἐπιτροπεύων διὰ τὰ δύο ἀνήλικα τέκνα τῆς Νικολάου καὶ Ἑλένης, καὶ δώσωσιν ἀξιώχρεων ἐγγυητὴν, ὅτι εἰς διάστημα τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τὴν σήμερον, ἂν παρυσιαδῶσι πλησιέστεροι κληρονόμοι, ἢ συγκληρονόμοι, καὶ εἶναι

ὑπόχρεοι καὶ δίδωσι τὸ ὅλον ἢ τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς μέρος ἐκ τῆς κληρονομίας μὲν ὅλα τὰ ἐπακόλουθα, φυλάττομεν ἐνταυτῷ τὰ δικαιώματα τῶν αὐτῶν κληρονόμων ἢ συγκληρονόμων, ἂν ὑπάρχωσι, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριετῆς προθεσμίας, καὶ κάμωσιν ἀπαίτησιν κατὰ τῶν λαβόντων τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κληρονομίαν.

Γ' Οἱ ἀνωτέρω τέσσαρες κληρονόμοι καὶ πληρώσωσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν Γρ. 130,000 τῆς γινώσκῃς περιουσίας τῆς κληρονομημένου, κατὰ τὸν παρυσιαδέντα κατάλογον Φ. 282 διὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ Δικαστήριον ἀπαίτησιν περὶ τῆς ἀναγνώσεως αὐτῶν ὡς κληρονόμων.

Δ' Οἱ Κ. Κ. Μ. Πάγκαλος καὶ Ζαχαρίας Συναδινὸς καὶ πληρώσωσι πρὸς τὸν Κ. Μάρκον Κοζαδινόν ἐνεργῶντα διὰ τ' ἀνήλικα τέκνα τῆς καὶ κατ' ἐπιτροπείαν διὰ τὸν Κ. Ἰωάννην Συναδινόν, διὰ δικαστικὰ ἐξόδα, χρονοτριβὰς καὶ λοιπὰ ἐξόδα Φ. 1300, ὁ μὲν Κ. Μιχαὴλ Πάγκαλος 1220, ὁ δὲ Κ. Ζαχαρίας Συναδινὸς Φ. 80.

Ε' Καὶ πληρώσωσιν οἱ Κ. Κ. Μιχαὴλ Πάγκαλος καὶ Ζαχαρίας Συναδινὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν Γρ. 65,000 διὰ τὴν ἀπαίτησιν τῶν τῶν καὶ συμμαθεῶν εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος κληρονομίαν Φ. 174, ὁ μὲν Κ. Πάγκαλος ἐπὶ τῶν Γρ. 52,000 Φ. 126, ὁ δὲ Κ. Ζαχαρίας Συναδινὸς ἐπὶ τῶν Γρ. 13,000 Φοίνικας 48.

ΣΤ' Ἡ παρῶσα ἀπόφασις, δημοσιευθεῖσα διὰ τῆς Ἐφημερίδος διὰ τῆς ἀπόντας, θέλει ἐκτελεσθῇ μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της.

Ζ' Ἡ παρῶσα ἀπόφασις εἶναι ἐκκλητος.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν δεκάτην τετάρτην Μαρτίου τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τριακοστῷ πρώτῳ ἔτει.

Ἐν Ἀθῆναις.

Ὁ Πρόεδρος.

Π. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Χ. ΖΩΤΑΣ.



τὴν εἰς Σύραν ἀφίξιντα, παρακαλεῖ ἡ ἀναβληθῆ ἢ ἐκδοῖς τῆς ἀποφάσεως περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, διότι, θεῖος ὢν τῷ Ν. Συναδινῷ, νομίζει αὐτὸν νόμιμον κληρονόμον τῷ ἀνεψιῷ τῷ

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1830 ἀγωγὴν τῷ Κ. Ζαχαρίῳ Συναδινῷ, ὅς τις ἐκθέτει, ὅτι θεῖος ὢν πρὸς πατρός τῷ ἐν Ὑδρᾷ ἀποθανόντος Νικολάῳ Συναδινῷ, κτενέρισκόμενος εἰς Ῥωσσίαν ἔσπευσεν, ἅμα μαθὼν τὸν θάνατον τῷ ἀνεψιῷ τῷ, καὶ γράψῃ πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῶν ἀξιώσεων τῷ εἰς τὴν κληρονομίαν τῷ ἀποθανόντος ἀνεψιῷ τῷ, καὶ ὅτι ἐμελλε καὶ μεταβῇ περὶ τούτου εἰς τὸ Λίγαῖον Πέλαγος, ὅτι φθάσας ἐνταῦθα ἐπληροφορήθη, ὅτι ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως ἐγκρίτως εἰδοποίησε περὶ ταῦτα τὸ κατὰ τὰς Δυτικὰς Σπεράδας Πρωτόκλητον, ὅτι ζητεῖ ἤδη ὁ ἀναγνωρισθῆ ὁ τίτλος τῷ καὶ λάβῃ ἐπομένως τὸ ἐκ τῆς περιουσίας ἀναλογεῖν αὐτῷ μέρος.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1830 ἀπολογίαν τῷ Κ. Ἀθανασίῳ Πετσαλίῳ, ἐπιτρόπῳ τῶν Κ. Κ. Μάρκου Κοζαδίνου καὶ Ἰωάννου Συναδινῷ, ὅς τις ἀναφέρει, ὅτι δὲν ἐναντιῆται εἰς τὸν βαθμὸν, τὸν ὅποιον ἔχει ὁ Κ. Ζαχαρίας Συναδινὸς εἰς τὴν συγγένειαν τῷ ἐν Ὑδρᾷ ἀποθανόντος Νικολάῳ Συναδινῷ, ἀλλὰ τὸν λέγει, ὅτι αὐτὸς δὲν ἐμπορεῖ καὶ τῷ δώσῃ δικαίωμα διαδοχῆς εἰς τὴν κληρονομίαν τῷ ἀποθανόντος, ἀν καὶ ἦναι ὁ αὐτὸς βαθμὸς μετὰ ἐκείνων τῶν ἐντολέων του, ἐπεὶ αὐτοὶ χαίρουσιν τὸ δικαίωμα τῆς παραστάσεως τῷ καὶ κληρονόμῳ ἀντὶ τῶν γυνέων των. Ζητεῖ δὲ τὴν ἀπορρίψιν τῆς ἀγωγῆς καὶ τὸ πέρας τῆς δίκης τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' Ἀρ. 335 κλήσιν τῷ Δικαστηρίῳ, κατὰ τὴν ὅποιαν γίνεται μνεία ἀπὸ τὸν κλήτορα τῷ Δικαστηρίῳ, ὅτι ὁ Κ. Ἰωάννης Ρίχης, ἐπίτροπος τῷ Κ. Μιχαὴλ Παγκάλῳ δὲν ἠθέλησε καὶ δεχθῆ τὴν κλήσιν μετὰ τὸ συνημμένον ἀντίγραφον τῆς ἀναφορᾶς τῷ Κ. Ζαχαρίῳ Συναδινῷ, ἀλλ' ἐπεμψεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἐντολέα τῷ Κ. Πάγκαλον, ὅς τις καὶ ὅτος δὲν ἠθέλησε καὶ τὴν δεχθῆ εἰπὼν, παρόντος τῷ ῥηθέντος Ζ. Συναδινῷ, ὅτι γνωρίζει καὶ αὐτὸν κληρονόμον, μένει δὲ εἰς τὰς ἀλλὰς καὶ τὸν γνωρίσωσιν ὡς τοιοῦτον.

Ἀναγνῶν τὸ ὑπ' Ἀρ. 207 ἔγγραφο τῆς Ἀσυνομίας Σύρας τῶν 23 Σεπτεμβρίου 1830, ἧτις ἀπαντῶσα εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 519 πρόσκλησιν τῷ Πρωτοκλήτῳ τῶν Βορείων Κυκλάδων, λέγει, ὅτι ἡ σαλεύσα ἐκ τῆς αὐτῆς Δικαστηρίου πρὸς τὸν Κ. Ζαχαρίαν

Συναδινὸν ἔμεινεν ἀνεπέργητος, διότι ὁ Κ. Ζαχαρίας δὲν εὗρέθη εἰς Σύραν, ἀναχωρήσας δι' αὐτὸ τὸ Δικαστήριον, ἢ διὰ Κωνσταντινέπολιν.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1830 ἀναφορὰν τῷ Κ. Μάρκῳ Κοζαδίνῳ ἐπιτρόπῳ, καὶ τοῦ Κ. Ἰωάννου Συναδινῷ, ὅς τις ζητεῖ καὶ παρακληθῆ ἐκ Κέας ὁ Κ. Μ. Πάγκαλος, διὰ ναὶ ὀνομάσῃ τὸν ἐκ μέρες τῷ σύμβουλον, ἐπεὶ δὲ ἡ μεταξύ των διαδικασία ἐπὶ πολλῷ

Ἀναγνῶν τὴν ὑπ' Ἀρ. 30 γνωστοποίησιν τῷ Δικαστηρίῳ τῆς 26 Νοεμβρίου 1830, ἐκδοθεῖσαν κατὰ συνέπειαν τῶν 225, καὶ 226 Ἀρθρῶν τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας περὶ τοῦ ἀπόντος Κ. Ζαχαρία Συναδινῷ.

Ἀναγνῶν τὸ ὑπ' Ἀρ. 781 ἔγγραφο τῆς Δημογεροντίας Κέας τῶν 4 Δεκεμβρίου 1830, ἧτις εἰς αὐτὴν ποιεῖ τὴν ἐν Κέᾳ ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρας γνωστοποιήσεως τῷ Δικαστηρίῳ.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1830 ἀναφορὰν τῷ Κ. Μιχαὴλ Παγκάλῳ, ὅς τις, ἀπαντῶν εἰς τὴν ὑπ' Ἀρ. 33 κλήσιν τῷ Δικαστηρίῳ λέγει, ὅτι δὲν δύναται καὶ παρεστιαθῆ εἰς τὸ Δικαστήριον, ἀν δὲν παρεστιαθῇ καὶ ὁ Κ. Ζαχαρίας Συναδινός, ὅς τις θεῖος ὢν τῷ μακαρίτῳ, ἀπατεῖ κληρονομίαν, αἰτεῖ δὲ παρεσμίαν διὰ καὶ παρεστιαθῇ τὴν ἐρχομένην ἀνοιξιν.

Ἀναγνῶν τὴν ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1831 ἀπάντησιν τῷ Κ. Μάρκου Κοζαδίνῳ, αἰτῶντος ἐπιμόνωσιν καὶ προσκληθῆ ὁ Κ. Πάγκαλος καὶ αὐτὸς καὶ διορίσῃ τὸν ἐκ μέρες τῷ σύμβουλον, περὶ δὲ τῷ ἀπόντος Ζαχαρία Συναδινῷ, ὅς ἐνεργηθῶσι τὰ περὶ ἀπόντων.

Ἀναγνῶν τὴν ὑπ' Ἀρ. 151 πράξιν τῷ Δικαστηρίῳ τῆς 10 Ἰανουαρίου 1831, δι' ἧς ἀπορρίπτεται ἡ περὶ τῆς ἀναβολῆς αἰτησις τῷ Κ. Παγκάλῳ καὶ προσκαλεῖται καὶ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ Δικαστήριον ἐντὸς δώδεκα ἡμερῶν διὰ καὶ ὀνομάσῃ τὸν ἐκ μέρες τῷ σύμβουλον.

Ἀναγνῶν τὸ ὑπ' Ἀρ. 24 ἔγγραφο τῷ ἐπὶ τῆς Ἀσυνομίας μέλῳ τῆς Δημογεροντίας Κέας τῶν 17 Φεβρουαρίου 1831, δι' ἧς εἰδοποιεῖ τὴν πρὸς τὸν Κ. Πάγκαλον ἐγκρίσιν τῆς κλήσεως τῷ Δικαστηρίῳ μετὰ τῷ ἐσωκλείσῃ ἀντίγραφον τῆς ἀνωτέρας ὑπ' Ἀρ. 151 πράξεως τῷ Δικαστηρίῳ τῆς 24.

Ἀναγνῶν τὴν ὑπ' Ἀρ. 354 πράξιν τῷ Δικαστηρίῳ τῆς 10 Μαρτίου 1831, δι' ἧς ὀνομάσθαι σύμβουλος ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Καίρης ἀντάμει τῷ 21 Ἀρθρῷ τῷ ὑπ' Ἀρ. 152 ψηφίσματος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὸ Δικαστήριον ἀπὸ τῶν Κ. Κ. Μ. Παγκάλῳ καὶ

ιδίων τὴν Ἑλληνικὴν σχολὴν καὶ ἐπροίκισεν αὐτὴν μὲ μί-
κρον κεφάλαιον· ἐτι δὲ καὶ τὴν κατὰ δύναμιν συνεισφορὰν
τῶν κατοίκων τῆς κωμοπόλεως ταύτης κατὰ τὸν Μάϊον
τοῦ παρελθόντος ἔτους, πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ Ἀλληλοδιδα-
κτικοῦ σχολείου. Ἡ Σ. Κυβέρνησις, ἐπαινεῦσα τὴν προθυ-
μίαν των, καὶ διὰ τὰ τοῦ ἐνισχύσει εἰς τὸν πρὸς τὴν παι-
δειαν ζήλον των, ἀνεδέχθη τὴν δαπάνην τοῦ διδακταίου τῆς
Ἀλληλοδιδακτικῆς, καθὼς ἔκαμεν ἤδη τοῦτο καὶ εἰς πολλὰς
ἄλλας κωμοπόλεις, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις δὲν ἐσυγ-
χῶρει εἰς τοὺς ἀπόρους κατοίκους νὰ ἐπαρκῶσιν οἴκοθεν
εἰς τὴν διατήρησιν δημοσίων σχολείων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γαλλίας ἔγειναν τὴν α' τοῦ Μαρ-
τίου νέα μεταλλάγαι. Ἰδοὺ ἡ παροῦσα συνέθεσις του.

Ὁ Κύριος Κασιμίρος Περέρριος, Πρόεδρος τοῦ Συμ-
βουλίου, Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Κύριος Δ' Ἀργυῦτος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς
Πολιτείας ἐπὶ τῶν Ἐλευθερίων Τεχνῶν, τοῦ Ἐμπορίου,
τῶν Δημοσίων Ἔργων κτλ.

Ὁ Κύριος Βάρθος, Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, καὶ
Πρόεδρος τοῦ τῆς Πολιτείας Συμβουλίου.

Ὁ Κύριος Μονταλιετός, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείας καὶ τῶν Λατρειῶν.

Ὁ Κύριος Δεριγνὴς Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ Βαρόν Λοδεδίκος, Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας.

Ὁ στρατάρχης Δουξ τῆς Δαλματίας, Ὑπουργὸς τῶν
Πολεμικῶν.

Ὁ στρατηγὸς Σεβαττιάνης, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἐκ Βαρσοβίας 12 Φεβρουαρίου

Τὸ Πολωνικὸν στράτευμα, ἀνίκανον ν' ἀντισταθῇ εἰς τὰ
Ῥωσικὰ πλήθη, τὰ ὁποῖα εἰσέβαλον διὰ τῶν ὁδῶν τοῦ Σιε-
δλέρ καὶ Βεγγρόβ, ἡγούμενον αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ Διέβιτς,
ἐσυγκεντρώθη τὴν 5 τοῦ Φεβρουαρίου περὶ τὴν Πράγαν.
Οἱ δὲ Ῥώσοι ἐστρατοπέδευσαν ὀχυρῶς εἰς τὰ πλησίον κεί-
μενα δάση.

Ἀπὸ τὴν 2 τοῦ Φεβρουαρίου εἶχον ἀρχίσει αἱ συμπλοκαί.
Ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ τῶν Ῥώσων ἐπέρασε τὴν Βί σουλαν κα-
τὰ τὴν Πουλαύην. Τὸ ἡμέτερον στράτευμα συνίσταται ἐξ
70,000 ἀνδρῶν, καὶ ἔχει 120 κανόνια· τὸ δὲ τῶν ἐχθρῶν πρέ-
πει νὰ γένῃ διπλάσιον, ὅταν φθάσωσιν αἱ βοήθειαι.

Τὴν 5 προσέβαλον οἱ Ῥώσοι ἐν Δ. β. τὸ σῶμα τοῦ στρα-
τηγοῦ Σκρζυνέκκου· ἰδοὺ ἡ περιγραφὴ τῆς μάχης ἐκ τῆς
ἀναφορᾶς αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ.

Τὸ ἑσπέρας κατὰ τὴν 7 ὥραν ἤρχισεν ὁ ἐχθρὸς νὰ προσ-
βάλλῃ τὸ δάσος τοῦ Μακβιδέκ, καὶ ἐπροχώρησε μὲ μεγά-
λας δυνάμεις. Πυρροβλικὸν δὲ ἰσχυρότερον φάσαν εὐθὺς ἐ-
πηύξησε τὰς δυνάμεις του. Ἦρξιεν ἰσχυρὸς πυρροβολισμὸς,
ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ βλάψῃ πολλὰ τὴν θέσιν μας. Τότε ἐ-
γείνεν ἀμφοτέρωθεν ἄτακτος λουφεκισμὸς. Ὁ συνταγματάρ-
χη μας Βυγουσλαύσκη ἀπέκρουσεν ἀνδρείως τὰ προσβολὰς
τινα γειομένη· ἐπὶ τῶν πλαγίων μας· ἀλλὰ μετὰ τρεῖς ὥ-
ρας ὁ ἐχθρὸς μᾶ. ἀντέταξε νέα φάλαγγας. Ὁ συνταγματάρ-
χης Βυγουσλαύσκη ἐφώρμηται ἐνδὸν τῆς ἀριστερᾶς πτέρυ-
γος μὲ τὸ 6 τάγμα, καὶ ἐκτύπησε τὴν φάλαγγα ὅλην διὰ
τῶν λογχισφῶν, καὶ τὴν ἠνάγκασε νὰ ὀπισθοδρομήσῃ. Τε-
τράκις ἐπρὸςπάρησε νὰ ἐπανέλθῃ μὲ τὰς φάλαγγας του,
καὶ τετράκις ἀπεκρούσθη ἀπὸ τὰς τάξεις μας.

Ἐκράτησα τὴν θέσιν ταύτην τέσσαρας καὶ ἡμισυ ὥρας,
μετὰ ταῦτα ἔκρινα νὰ ὀπισθοδρομήσω, καὶ ἔδωκα τὴν δια-
ταγὴν τῆς ἐπιστροφῆς, ἥτις ἐξετελέσθη μὲ ἡσυχίαν καὶ
εὐταξίαν.

Ἡ ζημία μας εἰς θανατωμένους καὶ πληγωμένους ἀ-
ναβαίνει εἰς 300, ὁ δὲ ἐχθρὸς ἔχασεν ὑπὲρ τοὺς 1000.

Ἀξιωματικὸν ἡμερολόγιον τῶν κατὰ τὴν 7 καὶ 8
τοῦ ἐνεστώτος γενομένων μαχῶν (*).

Μετὰ τὴν ἀξιωματικὴν μάχην τὴν ἐν Δόβρα ὁ στρα-
τηγὸς Σκρζυνέκκης ἦλθε τὴν 6 εἰς τὸ Ὀκουιέφ· ὁ δὲ
στρατηγὸς Ἰζεμδέκ, ἐώσας τὸ σῶμά του μὲ τὸ τοῦ στρα-
τηγοῦ τούτου, ἐπέρασεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν. Πρὸς τὸ
ἑσπέρας μία ἐχθρική φάλαγγς, προηγουμένου ἐνὸς σώματος
ἐπιλέκτων, ἐφάνη εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κατουζύν. Ἡ μοῖρα τοῦ
Κεμδέκ ἀντεστάθη εἰς αὐτὴν τὴν φάλαγγα, ἐνῶ ἤθελε νὰ
ἔμβῃ εἰς τὸ δάσος, ἔπειτα δὲ ἠκολούθησε δύο ὥρῶν καννοβο-
λισμὸς, ὅστις ὀλίγην ζημίαν μᾶς ἐπροξένησεν. Ἐν τού-
τοις δὲ τὸ μέγα σῶμα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ περιέστελλε
τὸν στρατηγὸν Ζυμίρσκη κατὰ τὴν μεγάλην ὁδὸν τῆς Μι-
λόσνας, καὶ ἐφθάνεν ἕως πέραν τοῦ Ὀκουιέφ. Ἐντεῖθεν
ἀπεφάσισεν ὁ ἀρχιστράτηγος νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνά-
μεις του εἰς τὸ μέρος, ὅπου διασταυροῦνται ὅλοι οἱ δρόμοι,
ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ βλάψῃ ὁ κατὰ τὸν ἐπιθμὸν ὑπερτε-
ρῶν ἐχθρὸς τὰς πτέρυγας τοῦ στρατεύματός μας· ἐν μέρος
τοῦ στρατεύματός μας, ὁδοιπορήσαν ἐπὶ τινὰς ὥρας τῆς
νυκτός, ἠνώθη μὲ τὰς ἄλλας μοῖρας εἰς τὸ Βανερ, καὶ εἰς
ταῦτον τὸν τόπον παρετάχθη τὴν 7 τὸ στράτευμά μας· ὁ
στρατηγὸς Ζυμίρσκης, ὅστις ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκράτει τὸν
ἐχθρὸν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Βοζεσαϊ, ὀπισθοδρομῶν δὲ ὅσον τὸ
δυνατὸν βραδύτερα ἔμπροσθεν τόσοῦ ὑπερέργου στρατεύμα-
τος, ἠνώθη μὲ τὸ στράτευμα καὶ συμπαραετάχθη. Αἱ ἐχθρι-
καὶ φάλαγγες τῶν στρατηγῶν Ῥόσσην καὶ Πάλην δὲν ἐδρά-
δυναν νὰ ἐμφανισθῶσιν. Τὸ πεζικὸν των καὶ τὸ πολυάριθμον
πυρροβλικὸν τῶν ὑπεστηρίζετο ἀπὸ τὸ ἱππικὸν των ὅπου ἡ
θέσις τοῦ τόπου ἦτον ἱππασίμος. Τότε συνεκροτήθη μάχη
αἱματώδης καὶ φονικὴ καθ' ὅλα τὰ μέρη τὰ παρὰ τοῦ στρα-
τηγοῦ Ζεμδέκ κατεχόμενα.

Πανταχοῦ ἀπεκρούσθη ὁ ἐχθρὸς· τὸ πεδίου τῆς μάχης
ἐσκεπάσθη ἀπὸ πολυάριθμα πτώματα. Ὀλόκληρον ἐν τάγμα
πεζῶν Ῥώσων ἔπεσεν ὑπὸ τὰ λογχισφῶρα τοῦ ἡμετέρου
πεζικοῦ, τρία δ' ἔτερον τάγματα κατετροπώθησαν, μία
σημαία καὶ ἑξ κανόνια ἔμειναν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἡμετέρων.
Τότε ὁ ἐχθρὸς, θέλων νὰ ἐκδικηθῇ διὰ τὴν ἀποτυχίαν
ταύτην, σχηματίζει νέας φάλαγγας ἀπὸ τὴν ἐφεδρείαν του
καὶ τὰς φέρεi κατὰ τοῦ Ζεμδέκ, ἐνῶ ὁ σῶμα ἐπιλέκτων
ἐξέρχεται τοῦ δάσους διὰ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ὀκουιέφ καὶ συγ-
κροτεῖ πεισματικὴν μάχην πρὸς τὸν στρατηγὸν Κρουκοβ-
διέκκην· ἐπειδὴ δὲ ἡ νέα αὕτη μάχη ἐγίνετο ἤδη ἐπὶ τὰ
ὀπισθεν τοῦ Ζεμδέκ, διετάχθη τούτου ἡ προσθοφυλακὴ νὰ
ἐγκαταλείψῃ τὴν ὁποίαν κατεῖχε θέσιν καὶ νὰ παραταχθῇ
εἰς πόλεμον. Τὸ κίνημα τοῦτο ἔγινε εὐτακτότατα, ἀλλὰ
τὰ κυριευθέντα ἑξ κανόνια μὴ δυνάμενα, δι' ἑλλειψίς ἰσ-
πων, νὰ μεταφερθῶσιν ἐκ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἐκαρβύ-
θησαν. Ἐπαναρχεῖ ἡ μάχη καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, καὶ
τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν στρατηγῶν
Κρουκοβδιέκκου, Ζυμίρσκη, Ζεμδέκ καὶ Σκοζιέκκου σκε-

(*) Τὴν περιγραφὴν τῶν κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας διαπραχθέντων
ὡς ἐκ μέρους τῶν Ῥώσων γενομένων, δημοσιεύσαμεν ἤδη εἰς τὴν
ἀρ. 26 τῆς Εφημερίδος μας.

καταχρήσεις ὑπὸ τῶν προλαβόντων ὑπουργείων. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα τὸν Ἡλίον, ὁ Δουξ Βέλλιγκτων ἀπὸ εἰς τὸ συμβούλιον εἰσόδου του, ὡς πρῶτος ὑπουργός, ἔχρι τῆς 20 Νοεμβρίου 1830, δηλαδὴ εἰς διάστημα ἑξήκοντος δύο μηνῶν, ἐπρόσθεσε πολλὰς ἀντιμισθίας εἰς διαφόρους ἀνδρας, καὶ μάλιστα εἰς γυναῖκας, αὐξήσας οὕτω τὴν βάρη τῆς πολιτείας μὲ 11,411 Λ. Στ.

Ἐκ Τορίνου, 19 Φεβρουαρίου.

Εἰδοποιήθη ἡ ἐν Σαβοῖα Διοίκησις ὅτι σῶμα τι ἐκ 1000 1200 ἐξορίστων διαφόρων τόπων ἀνεχώρησεν ἐκ Λουγδούνου τὴν 5 καὶ 6 τοῦ Φεβρουαρίου καὶ διευθύνετο πρὸς τὰ ὄρη τῆς Ἑλβετίας· ἕτερον δὲ ἐξ 600 ἐκίνησε τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ ἄλλοι 2500 ἦσαν ἔτοιμοι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν Σαβοῖαν ἐκ τοῦ μέρους τῆς Κατωελλάνης. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἔλαβε παρευθὺς τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἀποκρούσιν ἐκείνην τὴν αἰφνίδιον ἐπιδρομὴν, ἀφ' ὅποιοιδήποτε μέρος καὶ αὐ ἐγίνετο. Ἐστάλη δὲ ὁ Πρίγκιψ Καρίγγανος εἰς τὴν Σαβοῖαν διὰ νὰ προβλέψῃ περὶ πάντων τῶν χρειῶν.

Ἐν τούτοις δὲ, μαθεῖσα ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις τὰ ἐν Λουγδούνῳ συμβάντα, ἔλαβεν ὅλην τὴν ἀνήκουστον πρόνοιαν διὰ νὰ καταπαύσῃ τὰς στρατολογίας, καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους τοῦ νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ἐπιδρομὴν τῶν εἰς τὴν Σαβοῖαν. Ἐφ' οὗ καὶ ὑπῆσαν τινὰ στρατεύματα εἰς καταδίωξιν τοῦ εἰρημίζοντος σώματος τῶν 600 καὶ τὸ ἠνάγκασαν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ Λουγδούνον. Τὰ δὲ ἄλλα σώματα φαίνεται ὅτι ἐδιάσθησαν νὰ διασκορπισθῶσιν.

Ἐκ Μάντουας, 23 Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 21 πρὸς τὴν 22 ὁ Πρίγκιψ Βεϊ-θαιμ ἐπέρασε τὸν Πάδον ποταμὸν παρὰ τὸ Φραγκόλινον καὶ τὴν Ἀγ. Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, καὶ εἰσῆλθε μετὰ τῶν στρατευμάτων του εἰς τὴν Φέρράραν, χωρὶς νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν. Ἡ ἐπικουρία αὐτῇ, σταλεῖσα κατὰ τοὺς ὁρους τοῦ δικαίου, τὸ ὅποιον ἔχει ἀναντιρρήτως ἡ Αὐστρία νὰ διατηρῇ φρουρὰν εἰς τὴν πόλιν ταύτην, ἀπεφάσισε περὶ τῆς τύχης τῆς ἀποστατικῆς ἐκείνης Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας οἱ ἀρχηγεῖς ἔφυγον διεσκορπισμένοι, καὶ τῆς ὁποίας ἐξέλιπον πάραυτα τὰ σύμβολα.

Συνεστάθη εἰς Φεράρραν ἐν ὀνόματι τῆς Α. Μακαριότητος Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ, ἣτις θέλει εἶναι εἰς ἐνεργεῖαν μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ παρὰ τοῦ Πάπα διορισθέντος ἐπιτρόπου.

(Ἐφ. Μιλάνου.)

Ὁ Κύριος Χρύσανθος ἡγούμενος τῆς μονῆς Βουλκαίου ἐπρόσφερεν εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Σχολεῖον Φοίν. 60, ὑποσχεθεὶς νὰ διδῇ ἐτησίως ἴσην ποσότητα.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατάπλους. — Τὴν 27 Μαρτίου ἡ Ἑλληνικὴ γολέτα Ἀργὸς ἀπὸ Κερκύρας δι' ἡμερῶν 17 φέρουσα τὸν ἐκ τῆς Ἀπαισούνης Γραμματέα Κύριον Γεννατάν.

Τὴν 8 τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Φέρρετ ἀπὸ Μάλτας δι' ἡμερῶν 10, ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκαρα, καὶ ἡ βραζιλιεῖς Ἰόκλεκ ἐξ Εὐρίπου δι' ἡμερῶν 7.

Τὴν 29 τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Ἀντίζηλος ἐκ Πόρου διὰ 1 ἡμέρ.

Τὴν 31 ἡ Ῥωσικὴ φρεγάτα Ἑλισσάβετ ἐκ Πόρου διὰ 3 ἡμέρ.

Τὴν 2 Ἀπριλίου ἡ Ἑλληνικὴ γολέτα Λήδα ἐκ Πόρου διὰ 1 ἡμέρ.

Τὴν 3 Ἀπριλίου τὸ Ἀγγλικὸν βρίκιον Πελεκὰν ἐκ Σμύρνης δι' ἡμέρ. 2

Τὴν 4 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Μαυσουὰ ἐκ Σμύρνης δι' ἡμέρ. 3, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γολέτα Λαδὴ Κόδριγκτων ἐκ Πάγου δι' ἡμέρ. 4.

Τὴν 5 τὸ Ἑλληνικὸν κώττερον ὁ Ζέφυρος ἐκ Πόρου δι' ἡμέρ. 2.

Τὴν 6 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἐκλειψις ἐκ Νεοκάστρου δι' ἡμέρ. 10.

Τὴν 9 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκαρα καὶ ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Ράλε ἀπὸ Μάλτας δι' ἡμέρ. 11.

Ἀπόπλους. — Τὴν 29 Μαρτίου ἡ Ἀγγλικὴ βραζιλιεῖς Ἰόκλεκ.

Τὴν 30 ἡ Ἀγγλικὴ φρεγάτα Μαδαγάσκαρα, καὶ τὸ βρίκιον Φέρρετ, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν βρίκιον Ἀντίζηλος.

Τὴν 1 Ἀπριλίου τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοον Ἑρμῆς φέρον τὴν Α. Ε. τὸν Κυβερνήτην.

Τὴν 3 Ἀπριλίου τὸ Ἑλληνικὸν κώττερον Αἰολὸς εἰς Πόρον, καὶ ἡ γολέτα Λήδα.

Τὴν 4 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Μαυσουὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γολέτα Λαδὴ Κόδριγκτων.

Τὴν 8 τὸ Γαλλικὸν βρίκιον Ἀλακριτὴ.

Τὴν 9 ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Ράλε.

ΝΑΥΤΙΑΙΑ.

ΛΙΜΝΗ ΣΠΕΤΖΩΝ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. — Πλοῖα 12, ἐξ ὧν 1 μὲν Ῥωσικόν, 11 δ' Ἑλληνικά. Ἐλθόντα. 1 μὲν ἐκ Βενετίας, 1 δ' ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 1 ἐκ Ναυπλίου, 4 ἐκ Σύρας καὶ 5 ἐκ τῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου.

Καὶ 437 πλοῖα ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἐπικρατείας. Εἶδη εἰσπλέοντα. Φίσια, πετσία, ψαριὰ, μπίζλια, ἀνθρακες, σίτες, ἔλαιον, ἀραβόσιτος, χαλβὰς, χαβιάρι, σταφίδες, ῤίζι, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. — Πλοῖα 20, ἐξ ὧν 1 μὲν Ῥωσικόν, 19 δ' Ἑλληνικά. Διευθυνθέντα. 8 μὲν εἰς Σύραν, 6 δ' εἰς Κωνσταντινούπολιν, 2 εἰς Ἀλεξανδρείαν, 1 εἰς Ὑδραν, 1 εἰς Κέρκυραν, 1 εἰς Ναύπλιον καὶ 1 εἰς Αἰθέρων.

Καὶ 501 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκχεῖα, τὰ δὲ φορτωμένα. Εἶδη ἐξπλέοντα. Διάφορα ἐκ τῶν εἰσπλέοντων εἰδῶν.

ΛΙΜΝΗ ΣΥΡΑΣ. Καθ' ὅλον τὸν Μάρτιον.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Πλοῖα 143, ἐξ ὧν 94 μὲν Ἑλληνικά, 2 δὲ Παππικά, 17 Αὐστριακά, 15 Ἰόνια, 3 Σαρδηνιακά, 9 Ῥωσικά, καὶ ἀνὰ 1 Ῥωσικόν, Ἀγγλικόν καὶ Γαλλικόν.

Ἐλθόντα, 60 μὲν ἐξ Αἰγαίου πελάγους, 6 δ' ἐξ Ἰονίων νήσων, 16 ἐκ τῶν παραλίων τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ Χίου, 14 ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 17 ἐκ παραλίων Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, 3 ἐκ Μασσαλίας, 3 ἐκ Θεσσαλονίκης, 4 ἐκ Σμύρνης, 3 ἐξ Ὁδησσοῦ, 3 ἐκ Λιβέρνου, 4 ἐκ Τεργέστης καὶ ἀνὰ 1 ἐκ Δουδίνου, Γένουας, Τριπόλεως τῆς Συρίας, Μάλτας καὶ Ἀλεξανδρείας.

Καὶ 500 πλοῖα εἰς τὴν καὶ ἐξωθεν τῆς ἐπικρατείας.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. 205 πλοῖα, ἐξ ὧν 157 μὲν Ἑλληνικά, 15 δὲ Ῥωσικά, 13 Ἰόνια, 8 Αὐστριακά, 5 Ὁθωμανικά, 2 Ἀγγλικά 2 Παππικά, 1 Τουνεζίνικον καὶ 1 Σαρδηνιακόν.

— Διευθυνθέντα, 70 εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου πελάγους, 16 εἰς διάφορα παράλια τῆς Πελοποννήσου, 22 εἰς Κωνσταντινούπολιν, 19 εἰς Σμύρνην, 5 εἰς τὰς Ἰονίων νήσους, 5 εἰς Τεργέστην, 5 εἰς Μασσαλίαν, 4 εἰς Ἀλεξανδρείαν, 2 εἰς Κύπρον, 4 εἰς Βολὸν, 8 εἰς Κρήτην, 1 εἰς Μάλταν, 1 εἰς Βαρβαρίαν, 1 εἰς τὰ Δαρδανέλλια, 1 εἰς Τούνισιν, 1 εἰς Μυτιλήνην, 8 εἰς Χίον, 7 εἰς Θεσσαλονίκην, 25 εἰς διάφορα παράλια τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας.

Καὶ 211 πλοῖα εἰς διάφορα μέρη, τὰ μὲν εὐκχεῖα, τὰ δὲ φορτωμένα. — Εἶδη ἐξπλέοντα. Σίτες, διάφορα γεννηματα, σάνδια, λαδί, κρέας, μπαρβάκι, κηφίς, φίσια, σαποῦνι, σακχαρ καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)



ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ετήσια Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ



Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 2062. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ.

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Ἐκκλησιαστικὸν Τοπο-
τηρητὴν τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων Κύριον
Παῖσιον.

Ἡ Α. Ε. ἐδέχθη μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν ὑπὲρ τοῦ Ἐκ-
κλησιαστικοῦ Σχολείου συνεισφοράν σας Φοιν. 285, τὴν
ὁποίαν παρεδῶκατε εἰς τὸν Διοικητὴν τῶν Μεσσηνιακῶν
φρουρίων.

Κατανοήσαντες ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τούτου κατα-
στήματος ὠφέλειαν, ἐδῶκατε τὸ παραδειγμα πρὸς τοὺς συ-
αδελφούς σας, συνεισεισγόντες πρῶτοι ἰσάριθμον ποσότητα
τὴν παρελθόντα Ἰούλιον.

Τὸ θεάρεστον ἔργον σας ἔλαβε καὶ θέλει λάβει, Σεβασ-
μιώτατε, πολλοὺς τῶν τοῦ ἱεροῦ Κλήρου μιμητὰς, ὅσοι συν-
αιτνάζονται τὰ ἱερὰ χρέη, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλει εἰς αὐτοὺς
τὸ ὑψηλὸν τῆς πνευματικῆς ἀρχῆς ἀξίωμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαρτίου 1831.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΑΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 10 Ἀπριλίου.

Περίληψις γράμματος ἐκ Μεσολογγίου ἀπὸ 4
Ἀπριλίου.

Πολλὰ πάσχουν αἱ μεσόγειοι ἐπαρχίαι μας ὄχι μόνον
ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν ἀρματωλῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς
ταραχὰς τῶν γειτνιαζόντων Τούρκων. Οἱ Ἀγραφιῶται κιν-
δυνεύουσιν ὑ ἀναστατῶσθαι. Οἱ κατὰ τὸν Ἀσπροπόταμον ὑπὸ
τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κατσαροῦ καὶ Πατούλια ἀρματωλοὶ, ὡ-
ροῦ ἐπολέμησαν τοὺς Τούρκους, καὶ ἐπυρπόλησαν το Φα-
νάρη καὶ τὰς Πόρτας, ἐλεηλάτησαν ἀπαιθρῶπως καὶ ὅλους
τοὺς ἐγκατοίκους, καὶ καθημέραν ἐπαυξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν.

Ὁ Γόγος πάλιν καὶ ὁ Κοτυλήδας, πολεμήσαντες τοὺς πυρ-
πολήσαντας τὰς εἰκίας τῶν Τούρκους κατὰ τὴν Σκωλη-
καρίαν, τοὺς ἀπεδίωξαν. Ὅσα ἐρρέθησαν μέχρι τοῦδε περὶ
τῶν προπαρασκευῶν καὶ κινήματων τοῦ Σκόνδρα καὶ Κιου-
ταχῆ, βεβαιῶνται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἤτλον ἀπὸ τοὺς
ἐκείθεν ἐρχομένους. Ὁ Κιουταχῆς τέλος πάντων ἐξεστρά-
τευσε τὴν 23 Μαρτίου εἰς τὰ Μπιτώλια. Ἀπὸ τὴν Πρέ-
βεζαν καὶ τὴν Ἄρταν μετεκάλεσε τοὺς τακτικούς. Εἶχε
διενευνῆ προτῆτερα πρὸς τὴν Ἡπειρον καὶ ὁ Μαχμούτ
πασας τῆς Λαρίσσης ἐπὶ κεφαλῇ τῶν κατὰ τὴν Θεσσα-
λίαν στρατευμάτων, καὶ φαίνεται ὅτι ἠκολούθησε τὸν μέ-
γαν Βεζύρη. Ἐκ τούτου δὲ, τὸ ὅποιον ἐτάραξε πλεονέτερον τὸν
Κιουταχῆν, εἶναι ἡ ἀπαιροδοκῆτος ἀν' ἀρσία κάποιου Βελῆ
Ἄγα, κατ' ἄλλους δὲ τοῦ περιφήμου Καραφείζη, εἰς τὰ
πéριξ τῆς Σοφίας ἐπὶ κεφαλῇ 6000 ἰσπῶων. Ὁ Ἰμίν
πασας ἔμεινεν εἰς τὰ Ἰωάννινα ἐφωδιασμένος ἀπὸ διατα-
γῆς τοῦ πατρὸς του νὰ κτυπᾷ τοὺς ἀρματωλοὺς, καὶ ὅποιον
μέρος ἤθελε κινήσῃ εἰς ἀνταγσίαν.

Κοινολογεῖται πρὸς τούτοις ὅτι διετάχθη παρὰ τοῦ Κιου-
ταχῆ κατ' ὅλην τὴν Ἀλβανίαν γενικὴ στρατολογία, πλὴν
καὶ τοῦτο θέλει ἀποβῇ ἐναντίον τῶν εὐχῶν του. Τί γίνεται
κατὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἰλλυρίαν, ἀγνοοῦμεν.

Πρ. — Καθ' ἃς εἰδήσεις λαμβάνομεν ταύτην τὴν ὥραν
ἀπὸ Μανρινόρους, ὁ Βεζύρης ἀνεχώρησε νύκτα, ὃ δὲ
υἱὸς του ἔμεινε μετ' τὸν Μαχμούτπασαν εἰς τὰ Ἰωάννινα
πρὸς ἐπὶ ἐπεδλήθησαν ὑπέρογκοι φόροι, καὶ πολλοὶ προ-
εστῶτες ἦσαν φυλακωμένοι διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν.

Οἱ δημογέγοντες καὶ οἱ ἔφοροι τῶν δύο σχολείων τῆς ἐν
τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων κομμοπολέως Σωποτοῦ μᾶ, ἐπεμ-
ψαν νεωστὶ ἐλθεῖν τῆς καταστάσεως τῶν δύο τούτων παι-
δευτηρίων, τοῦ μὲν Ἑλληνικοῦ, τοῦ δὲ Ἀλληλοδιδακτικοῦ,
εἰς τὴν ὁποίαν ὁμολογοῦν πατιφανῶς τὰς εὐχαριστίας ἰων
πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην, ὡς ἀντιλήπτωρα καὶ
προστάτην ὅλων τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα διδασκτικῶν καὶ α-
σθημάτων. Ἡ ἔκτασις τῆς ἐπιστολῆς, δὲ, μᾶς συγχωρεῖ
νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν. Θέλουμε σημειώσθαι ὅμως τὸ ὄνομα
τοῦ ἀξίου τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν συμπολιτῶν τοῦ μακαρίου τοῦ
Ἀθανασίου Γρηγόρου, ὅστις ἀνήγειρε πρὸ 34 χρόνων ἐξ